

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1114/2025
09.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Боривоја Боровића и адвоката Ирине Боровић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 2/24 од 24.12.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 292/25 од 04.06.2025. године, у седници већа одржаној 09.12.2025. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Боривоја Боровића и адвоката Ирине Боровић, па се, само у осуђујућем делу, **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 2/24 од 24.12.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 292/25 од 04.06.2025. године, тако што Врховни суд окривљеног АА, са личним подацима као у списима предмета,

на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

дана 25.09.2020. године око 23,00 часа, на територији Прешева у својству службеног лица, полицијског службеника ПУ ..., као полицајац I полицијске испоставе ..., способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и његове забрањености чије извршење је хтео, прекорачењем граница свог службеног овлашћења и невршењем своје службене дужности да се понаша тако да не штети угледу Министарства и другим запослених у Министарству, прибавио себи противправну

имовинску корист и другом за сада непознатом лицу нанео штету, на тај начин што када је у склопу акције Комесаријата за избеглице и расељена лица предузимао мере према страним држављанима – мигрантима и пратио превоз истих из прихватног центра у Сомбору за прихватни центар у Прешево, поред специјалног службеног возила рег. ознаке ... пронашао мобилни телефон ... плаве боје IMEI ..., IMEI-... који је себе присвојио, иако је био свестан и знао да то није његов телефон, као и да тај телефон припада неком од миграната од кога је телефон одузет још у Сомбору пре започетог превоза из Сомбора за Прешево, јер су полицијски службеници међу којима је био и окривљени АА лични пртљаг и мобилне телефоне одузели од миграната и ове ствари ставили у средишњи део специјалног службеног возила рег. ознаке П ...

-чиме би извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика.

Отклања се мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности изречена правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПО4 2/24 од 24.12.2024. године.

Трошкови кривичног поступка, сходно одредби члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку, падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 2/24 од 24.12.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окривљеном је изречена и мера безбедности забрана вршења позива полицијског службеника и свих осталих позива, делатности и дужности које се финансирају из средстава буџета РС у року од 3 године. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, у односу на овог окривљеног и ово кривично дело, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде. Истом пресудом окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, док су окривљени ББ и окривљени ВВ ослобођени од оптужбе да су извршили продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и одлучено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падну на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 292/25 од 04.06.2025. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду и браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 2/24 од 24.12.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, у осуђујућем делу, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокат Боровоје Боровић и адвокат Ирина Боровић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног на основу одредбе члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП ослободити од оптужбе или исте укине у осуђујућем делу и предмет врати на поновну одлуку првостепеном или жалбеном суду. Стављени су и предлози у смислу члана 488. став 2. и 3. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Основано браниоци окривљеног АА указују да је нижестепеним пресудама на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП тиме што је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, иако у радњама окривљеног описаним у изреци првостепене пресуде нема законских обележја тог кривичног дела.

Одредбом члана 359. став 1. КЗ прописано је да службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог казниће се затвором од 6 месеци до 5 година.

Радња извршења основног облика кривичног дела (став 1.) прописана је алтернативно и јавља се у три вида: као искоришћавање службеног положаја или овлашћења, прекорачење граница службеног положаја или овлашћења или невршење службене дужности. Искоришћавање службеног положаја или овлашћења постоји када се тај положај или овлашћење користи не због интереса службе, односно остваривања циљева службе, већ ради остваривања неког сопственог интереса или интереса трећег лица, или на штету интереса неког лица. За постојање тог облика злоупотребе често је пресудан мотив и то нарочито код оних службених радњи код којих службено лице има дискреционо право приликом одлучивања и уобичајено је да се тај облик сматра злоупотребом службеног положаја или овлашћења у субјективном смислу. Друга два облика радње извршења спадала би у злоупотребу службеног положаја у објективном смислу, када је потребно да су границе службеног овлашћења прекорачене, или да се службена дужност не врши. У тим случајевима ирелевантан је мотив с обзиром на то да се објективно, само по себи – било да се прекорачују границе службеног овлашћења, било да се службена дужност не врши – подразумева да радња која се предузима или пропушта није дозвољена. У свим случајевима злоупотребе службеног положаја, па и у овом, мора постојати веза између радње које се законито предузима у интересу службе и оних које представљају злоупотребу службеног положаја, па према томе и радњу извршења овог

кривичног дела. Појам и круг тих радњи одређен је и последицом, те оне морају, како објективно тако и субјективно бити усмерене на последицу овог кривичног дела.

Последица кривичног дела може се јавити у једном од три облика. Она се састоји у прибављању себи или другом физичком или правном лицу какве користи, или у наношењу какве штете другом, или у тежој повреди права другог.

У конкретном случају, у изреци првостепене побијане пресуде није описана нити наведена ниједна активност коју је окривљени предузео, а која се односи на „прекорачење граница службеног овлашћења и невршење службене дужности“ а како је то окривљеном стављено на терет.

Наиме, у изреци пресуде не дефинише се које је то конкретно службено овлашћење окривљени вршио у инкриминисаном догађају и којим конкретно прописом је то овлашћење утврђено и нормирано. Наведено кривично дело је уско везано за конкретан круг овлашћења и дужности потенцијалног извршиоца кривичног дела. Сходно томе, потребно је да радње извршења кривичног дела у изреци пресуде буду прецизно описане.

То даље значи да конкретна радња окривљеног – проналазак телефона ван прихватног мигрантског центра непосредно поред службеног возила не може представљати радњу извршења кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ, односно не може представљати радњу прекорачења граница службеног овлашћења. По дефиницији окривљени је прекорачио границе службеног овлашћења када предузима дозвољене службене радње, али за које није надлежан или није овлашћен. Суштина ове радње извршења је да службено лице излази из свог круга овлашћења – надлежности. У конкретном случају, окривљени је након извршеног превоза страних држављана у прихватни центар у Прешеву, поред колоне службених возила која је чекала да крену назад за Сомбор пронашао телефон који је присвојио, а то даље значи да је инкриминисана радња предузета након предузимања мера према страним држављанима – мигрантима и праћења превоза истих из прихватног центра у Сомбору за прихватни центар у Прешеву, због чега се радња окривљеног не може подвести под радњу „прекорачење граница службеног овлашћења“. Сходно изнетом, предузета радња окривљеног не представља било какву службену радњу.

Поред изнетог, радња извршења невршења службене дужности није описана нити дефинисана у изреци побијане правноснажне пресуде, јер се не дефинише коју је то службену дужност окривљени имао у конкретном случају и којим прописом је она утврђена. Наиме, радња извршења „невршење службене дужности или овлашћења“ огледа се у пропуштању конкретне радње на коју је обавезано службено лице. У изреци првостепене пресуде стоји да окривљени није вршио дужност да се „понаша тако да не штети угледу Министарства и других запослених у Министарству“, а у конкретном случају радња проналаска мобилног телефона и његово присвајање не могу представљати радњу невршења службене дужности, јер су ове радње по свом карактеру активне радње чињења, док невршење службене дужности представља „нечињење“.

Имајући све напред наведено у виду у радњама окривљеног не стичу се обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, јер у изреци пресуде није описано која је то своја службена овлашћења окривљени искористио да би прибавио корист односно другом нанео штету.

По налажењу Врховног суда у радњама окривљеног како су описане у оптужном акту, а за које је изреком правноснажне пресуде окривљени оглашен кривим недостаје опис радње кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, па дело за које је окривљени гони није кривично дело. Стога је првостепени суд оглашавајући окривљеног кривим због предметног кривичног дела, учинио повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП коју повреду закона другостепени суд није отклонио, већ је првостепену пресуду потврдио, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Из наведених разлога Врховни суд је, налазећи да је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Боривоја Боровића и адвоката Ирине Боровић, основан, преиначио побијане пресуде тако што је, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, окривљеног АА ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, отклонио меру безбедности прописану одредбама члана 85. Кривичног законика и одлучио да трошкови кривичног поступка у смислу члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић